

Provades les virtuts heroiques del Papa Pau VI

El 20 de desembre de 2012 el papa Benet XVI rebé en audiència el cardenal Angelo Amato, SDB, prefecte de la Congregació per a les Causes dels Sants. El pontífex aprovà diversos decrets, entre ells, el decret de reconeixement de les virtuts heroiques del servent de Déu Pau VI. Giovanni Battista Montini, nascut a Concesio l'any 1897, treballà a la Secretaria d'Estat del Vaticà. Fou arquebisbe de Milà i el beat Joan XXIII el creà cardenal. El 21 de juny de 1963 fou elegit papa i prengué el nom de Pau VI. Va dur a terme el Concili Vaticà II, iniciat pel seu predecessor. Morí el 6 d'agost de 1978. Amb el reconeixement que va viure de manera heroica les virtuts cristianes, rep el tractament de Venerable. Ara cal l'aprovació d'un miracle atribuït a ell per a poder ser beatificat.

GLOSSA

Testimoni en l'enyor

La mare morí —després d'una dura i llarga malaltia, viscuda amb dignitat i fe— quan la filla gran tot just iniciava l'adolescència. Avui és ja una persona adulta. Amb el pare, la germana i una bona colla de familiars i amics s'aplegaren en una eucaristia d'aniversari del traspàs. En començar, ella adreçà unes paraules: «Hola, mare. Has vist? Han passat deu anys des que ens vas deixar i som una bona colla els que volem tenir-te ben present, entorn l'altar. En aquests anys he viscut moltes coses, però tu has estat tan a prop meu que tinc la sensació que també les has viscut. T'hem trobat a faltar cada dia, però no hem oblidat res del que ens vas ensenyar. Gràcies pel teu amor, pel teu exemple de lluita i per la teva fetan viva. Molts matins encara em pregunto “per què?” i intento trobar la resposta en el que tu anomenaves “la voluntat de Déu”. Vas acceptar i complir la seva voluntat, la teva missió: ser testimoni de lluita i d'esperança i fer feliços els altres en la salut i des de la malaltia.

»Vas ensenyar-nos a viure en família, a mantenir-la unida i a tractar-nos com a germans; a viure la fe a la comunitat cristiana, a partir de la qual he aprofundit en el coneixement de Déu, de qui tantes vegades m'havies parlat; a tractar els amics amb transparència i afecte; i, gràcies a tu, he pogut compartir amb ells moments que, encara que tristos, ens han fet més grans. Un ensenyament important va ser el de viure la mort com una experiència d'amor, expressant els sentiments als més propers, convertint les pèrdues en una oportunitat de creixement personal. Ens volies persones optimistes i lluitadores...»

La mare escampà llavors, deixà petjada en la filla i en moltes persones. El record, el seu fer i dir, ha estat proper, familiar i quotidià. Amb el temps ha esdevingut referent vital i ha desvetllat agraïment i, en l'enyor, testimoni d'amor humà, testimoni de l'Amor de Déu. «Confia en mi, fill meu, mira de bon grat el meu exemple» (Pr 23,26).

Enric Puig Jofra, SJ

Ordenació de preveres

El diumenge dia 3 de febrer, a les 6 de la tarda, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe de Terrassa, celebrarà l'Eucaristia a la Catedral del Sant Esperit i conferirà el sagrat orde del presbiterat a Mn. Santiago Cortés, Mn. Javier Fernández, Mn. Oriol Gil, i Mn. Francisco Javier Ondó, diaques de la diòcesi de Terrassa.

ANEU MAR ENDINS

Elogi de la vida consagrada

Recordo que a les tesis i les disputes de la filosofia escolàstica existeix un moment inicial que se sol anomenar «explicació dels termes». Es tracta, ni més ni menys, que d'exposar el sentit i l'abast que es dona als conceptes emprats en l'exposició o defensa d'una tesi o d'una posició determinada. Per cert, quants malentesos es podrien evitar cada dia en la vida ordinària si tinguéssim la disciplina d'explicar, prèviament, els conceptes emprats!

Explico, doncs, que per «vida consagrada» entenc ara els membres dels ordes, congregacions i instituts religiosos i de noves realitats eclesials, els homes i dones que han consagrat la seva vida al Senyor seguint els consells de pobresa, castedat i obediència, fent del seu compromís un gran servei a l'Església i al món.

Dintre de la setmana que avui comencem —no oblidem que el diumenge és el «primer dia de la setmana»—, el proper 2 de febrer celebrem la festa de la Presentació del Senyor al temple. Maria i Josep compleixen en Jesús el que prescrivia la llei de Moïses sobre la presentació i l'ofrena dels primogènits a Déu. Jesucrist s'ofereix al Pare i en l'acompliment del disseny d'aquest porta a terme la redempció del món.

En sintonia amb el sentit d'aquest dia, són molts els religiosos i religioses que renoven la seva consagració a Déu, perquè la festa de la Presentació del Senyor —la popular festa de la Candelera— i la vida religiosa tenen una profunda sintonia. Crist, unit per l'amor al Pare i a l'Esperit Sant, s'ofereix per a complir la voluntat divina i salvar la humanitat. A semblança de Crist i units a ell, els religiosos fan ofrena a Déu de tota la seva persona. Com ho recorda el Concili Vaticà II, «pels tres consells evangèlics, el religiós s'entrega totalment al servei de Déu estimant-lo per damunt de tot, i per a poder recollir fruits més abundants de la gràcia baptismal» (cf. *Lumen Gentium*, 44).

Per a la Jornada d'enguany, en sintonia amb la proclamació d'un temps especialment dedicat a la virtut teològica de la fe, s'ha escollit aquest lema: «La vida consagrada en l'Any de la Fe». Es tracta de presentar la vida d'aquestes persones entregades especialment a Déu com un signe viu de la presència de Crist ressuscitat en el món. Tot batejat està cridat a ser-ho i els religiosos ho són d'una manera especial. I se'ls pot aplicar molt bé allò que diu el papa a propòsit de l'Any de la Fe: «Allò que el món necessita avui de manera especial és el testimoni creïble dels qui, il·luminats en la ment i en el cor per la Paraula del Senyor, són capaços d'obrir el cor i la ment de molts al desig de Déu i de la vida perdurable, aquella que no té fi» (*Porta fidei*, 15).

També a la nostra diòcesi desitjo acollir el dia 2 de febrer molts religiosos i religioses de la nostra Església particular de Terrassa. Desitjo expressar-los la meua gratitud i el meu afecte. I dir-los, davant de tota la diòcesi, el que el recent Sínode els ha dit en el Missatge final al Poble de Déu: «Que arribi a aquests germans i germanes nostres la gratitud per la seva fidelitat a la crida del Senyor i per la contribució que han fet i fan a la missió de l'Església.»

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

ENTREVISTA

■ JORDI-AGUSTÍ PIQUÉ

Font de vida cristiana

El Pontifici Institut de Litúrgia (PIL), amb seu a l'abadia de St. Anselm-Roma, va ser fundat el 1961 pel beat Joan XXIII amb la finalitat d'estudiar científicament la litúrgia i les seves fonts, i fou confiat a la Confederació Benedictina. El proppassat mes de desembre, el P. Jordi-Agustí Piqué, monjo de Montserrat, en va ser nomenat degà president.

El PIL és fill del Vaticà II...

La *Sacrosanctum Concilium* (1963) encetava la renovació litúrgica. La centralitat de la litúrgia en la vida cristiana en fa necessaris l'estudi i la comprensió teològica i pastoral. En aquest sentit, el PIL segueix fidel al seu origen. Enguany celebrarem els 50 anys de la constitució sobre la litúrgia i per tant serà el moment de subratllar-ne el valor i l'actualitat.

Quins són els seus objectius?

D'una banda, enllaçant amb la tradició benedictina d'aquesta institució, ajudar a aprofundir en l'estudi i la recerca científica de la litúrgia. Cal, però, contemplar i subratllar la dimensió pastoral i teològica d'aquesta recerca.

La litúrgia és clau per fer més atractiva la celebració?

La litúrgia és el culte solemne, públic i oficial que l'Església ofereix a Déu per la seva glòria i per la santificació dels fidels. En aquest sentit, no hi ha res més atractiu. Conèixer i fer viure profundament la litúrgia hauria de formar part de totes les catequesis i els plans pastorals. La celebració dels sants misteris és el fonament de tota vida cristiana, expressió de la fe i fonament de la coherència de vida en Crist i font de tota caritat.

Òscar Bardají i Martín

QUÈ ÉS LA PERSONA HUMANA

Història: Guillem de Saint Thierry i l'amor intel·ligent

A bans d'arribar a Tomàs d'Aquino (segle XIII) hem de passar per un altre medieval del segle XII: Guillem de Saint Thierry, l'abat Guillem del monestir de Saint Thierry. Es distingeix per unir al màxim amor i coneixement en les coses de Déu: «La mirada per contemplar Déu és la Caritat» (*De natura et dignitate amoris*, n. 25). Perquè «en les coses de Déu el sentit intel·lectual és l'amor».

Guillem no és pas un autor romàntic. És monjo i teòleg. El que vol dir és que hi ha una mena d'interpenetració (*perikhorèsi*) entre raó i amor. L'amor és intel·ligent i la intel·ligència és, en el límit, amor.

Però segurament aquesta compenetració plena només es dona en l'ésser de Déu, en qui coincideixen Intel·ligència i Amor en una única Vida: Logos i Pneuma, és a dir, Raó i Esperit d'Amor en l'oceà viu del Pare.

L'amor és intel·ligent i fa entendre no sols en les coses de Déu, sinó també en el coneixement interpersonal. L'empatia, el fet d'introduir-se un mateix en l'altre amb veritable afecte, és quelcom decisiu per comprendre aquest altre: sense una certa implicació amb l'altre és molt i molt difícil entendre'l.

Pel que fa a Déu: «Qui no estima no coneix Déu, perquè Déu és amor», diu lapidàriament la Primera epístola de sant Joan (4,8). Això és així pel que fa a Déu i pel que fa a les persones humanes.

Dr. Josep M. Rovira Bellosó

(*Déu fa créixer les persones*. Edicions Saragossa, Barcelona 2012)

Regla de oro para una vida sana

El catedrático de medicina doctor Zaragoza dio unas reglas para gozar de una vida sana del cuerpo y el espíritu, que ampliamos:

- Demos al cuerpo menos de lo que nos pide. No comamos tanto. Levantémonos de la mesa con apetito.
- Dale al cuerpo más actividad: muévete, renúnciate, presta un servicio gratuito a alguien. Ayudarás y te sentirás mejor.
- Dale al cuerpo menos grasas, menos sal, especies, excitantes y alcoholes.
- Haz más ejercicio mental, aprendiendo cada día alguna cosa nueva.
- Ejercita la memoria. Mira de recordar cosas, personas, hechos que has vivido. Ello te ayudará, te hará bien.
- Procuremos estar ocupados y menos preocupados por tantas cosas que nos acongojan y nos quitan calidad de vida.
- Cultivemos y atendamos a nuestro espíritu, la dimensión interior. Ahí reside la capacidad de aguantar, de esperar, de sufrir y de amar.
- Procuremos estar contentos por dentro. Hacer siempre las cosas con ilusión y generosidad tan bien como sepamos.
- Ayuda, ayúdate y serás ayudado.
- La alegría y el amor son los únicos tesoros que se multiplican... al dividirlos.

J. M. Alimbau

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

La fe de l'Església

Si quan ens fixàvem en la primera resposta que dona el candidat al baptisme quan és preguntat sobre què demana, ens adonàvem que «la fe» és el primer do que espera rebre el qui està fent els primers passos vers el baptisme, és bo que ens fixem bé en com se li ha fet la pregunta.

La pregunta és exactament: «Què demanes a l'Església de Déu?» No se li diu només: «Què vols?» o «Què demanes?» Se li pregunta què demana a «l'Església». És a dir, per més que, quan es respon «la fe», n'hi ha prou per saber què demana, perquè el context del diàleg ja ho expressa, en realitat la resposta sencera seria: «Demano la fe de l'Església». O si ho volem, dit d'una altra manera: «Demano a l'Església que em faci participant de la seva fe, per tal que, amb ella, pugui professar la fe en Crist Senyor nostre.»

És important tenir present tot el que es diu en la resposta. La fe dels batejats és la fe de l'Església. No és una creença fruit d'un raonament personal. Tot i que, sens dubte, el fet de creure, de tenir fe, suposa una resposta personal a la crida de Déu i, per això, quan recitem el Credo ho fem en singular («Crec en un sol Déu...»), encara que la recitació pugui ser comunitària. La fe del batejat, així com la formulació amb què l'expressa, no és patrimoni personal de cadascú.

La fe dels batejats és la fe del poble que Déu s'ha escollit com a heretat. És la fe que ens uneix a Crist, i per això és la fe que salva, la fe que ens fa viure en comunió, en el si de l'Església, amb la vida de Déu.

Així ho expressem quan renovem la nostra professió de fe baptismal, la conclusió de la qual és: «Aquesta és la nostra fe, aquesta és la fe de l'Església, que ens gloriem de professar en Crist Jesús Senyor nostre.»

Josep Urdeix

INTENCIONS DEL SANT PARE (febrer)

General: Pel suport i l'acompanyament a les famílies dels immigrants en les seves dificultats, especialment a les mares.

Missionera: Que els qui pateixen a causa de les guerres i conflictes siguin protagonistes d'un futur de pau.

SANTORAL I LECTURES

27. ✚ Diumenge III de durant l'any. Santa Àngela Mèrici (Brèscia, 1535); sant Enric d'Ossó i Cervelló (Vinebre València 1896), prev., fund. de les teresianes (STJ).

28. Dilluns. Sant Tomàs d'Aquino (†1274), prev. dominicà i doctor de l'Església.

29. Dimarts. Sant Pere Nolasc (s. XIII), rel. barceloní, fund. mercedaris (OdeM).

30. Dimecres. Santa Martina, vg. i mr.; sant Adelelm (Lesmes), bisbe de Burgos (benedictí, s. XI).

31. Dijous. Sant Joan Bosco (1815-1888), prev. de Torí, fund. congregacions salesianes (SDB).

1. Divendres. Sant Cecili, bisbe de Granada i mr.; sant Brígida d'Escòcia, vg.

2. Dissabte. Presentació del Senyor, antigament Purificació de Maria, i popularment la Candelera.

■ **Diumenge** vinent, IV de durant l'any (lit. hores: 4a setm 13,4-13) / Lc 4,21-30.

DIUMENGE III DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre de Nehemías (Ne 8,1-4a.5-6.8-10)

En aquells dies, el sacerdot Esdras trajo el llibre de la Ley ante la asamblea, compuesta de hombres, mujeres y todos los que tenían uso de razón. Era mediados del mes séptimo. En la plaza de la Puerta del Agua, desde el amanecer hasta el mediodía, estuvo leyendo el libro a los hombres, a las mujeres y a los que tenían uso de razón. Toda la gente seguía con atención la lectura de la Ley.

Esdras, el escriba, estaba de pie en el púlpito de madera que había hecho para esta ocasión. Esdras abrió el libro a la vista de todo el pueblo —pues se hallaba en un puesto elevado— y, cuando lo abrió, toda la gente se puso en pie. Esdras bendijo al Señor, Dios grande, y todo el pueblo, levantando las manos, respondió: «Amén, amén.» Después se inclinaron y adoraron al Señor, rostro en tierra.

Los levitas leían el libro de la ley de Dios con claridad y explicando el sentido, de forma que comprendieron la lectura. Nehemías, el gobernador, Esdras, el sacerdote y escriba, y los levitas que enseñaban al pueblo decían al pueblo entero: «Hoy es un día consagrado a nuestro Dios: No hagáis duelo ni lloréis.» Porque el pueblo entero lloraba al escuchar las palabras de la Ley. Y añadieron: «Andad, comed buenas tajadas, bebed vino dulce y enviad porciones a quien no tiene, pues es un día consagrado a nuestro Dios. No estéis tristes, pues el gozo en el Señor es vuestra fortaleza.»

▶ Salmo responsorial (18)

R. *Tus palabras, Señor, son espíritu y vida.*

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (Versión breve: 1Co 12,12-14.27)

Hermanos: Lo mismo que el cuerpo es uno y tiene muchos miembros, y todos los miembros del cuerpo, a pesar de ser muchos, son un solo cuerpo, así es también Cristo. Todos nosotros, judíos y griegos, esclavos y libres, hemos sido bautizados en un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo. Y todos hemos bebido de un solo Espíritu. El cuerpo tiene muchos miembros, no uno solo. Pues bien, vosotros sois el cuerpo de Cristo, y cada uno es un miembro.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 1,1-4;4,14-21)

Excelentísimo Teófilo: Muchos han emprendido la tarea de componer un relato de los hechos que se han verificado entre nosotros, siguiendo las tradiciones transmitidas por los que primero fueron testigos oculares y luego predicadores de la palabra. Yo también, después de comprobarlo todo exactamente desde el principio, he resuelto escribírtelos por su orden, para que conozcas la solidez de las enseñanzas que has recibido.

En aquel tiempo, Jesús volvió a Galilea con la fuerza del Espíritu; y su fama se extendió por toda la comarca. Enseñaba en las sinagogas, y todos lo alababan. Fue a Nazaret, donde se había criado, entró en la sinagoga, como era su costumbre los sábados, y se puso en pie para hacer la lectura. Le entregaron el libro del profeta Isaías y, desenrollándolo, encontró el pasaje donde estaba escrito: «El Espíritu del Señor está sobre mí, porque él me ha ungido. Me ha enviado para anunciar el Evangelio a los pobres, para anunciar a los cautivos la libertad, y a los ciegos, la vista. Para dar libertad a los oprimidos; para anunciar el año de gracia del Señor.» Y, enrollando el libro, lo devolvió al que le ayudaba y se sentó. Toda la sinagoga tenía los ojos fijados en él. Y él se puso a decirles: «Hoy se cumple esta Escritura que acabáis de oír.»

▶ Lectura del llibre de Nehemies (Ne 8,1-4a.5-6.8-10)

En aquells dies, el sacerdot Esdras portà el llibre de la Llei en presència del poble reunit a la plaça de davant la porta de les Aigües, i des del matí fins al migdia el llegí davant de tothom: homes, dones i criatures capaces d'entendre-la. Tot el poble escoltava atentament la lectura del llibre de la Llei.

Esdras, mestre de la Llei, estava dret dalt una tarima de fusta preparada expressament. Obrí el llibre a la vista de tot el poble, ja que des del lloc on era dominava tothom, i així que l'obrí, tot el poble es posà dret. Esdras beneí el Senyor, Déu gran, i tot el poble alçà les mans i respongué: Amén, amén. Després es prosternaren amb el front a terra, i adoraren el Senyor. Ell llegia ben clar el llibre de la Llei de Déu, i alguns levites n'exposaven el sentit, perquè la lectura fos entenedora.

El governador Nehemies, el sacerdot Esdras, mestre de la Llei, i els levites que exposaven al poble el sentit de la Llei, digueren a tota la gent: «La diada d'avui és santa, dedicada al Senyor el nostre Déu: no us entristiu ni ploreu». Perquè tota la gent plorava mentre escoltava les paraules de la Llei. Els digué, doncs: «Aneu-vos-en ara. Mengueu i beveu de gust i repartiu-ne als qui no s'havien portat res que la diada d'avui és santa, dedicada a Déu, nostre Senyor. No us entristiu, que el goig del Senyor serà la vostra força.»

▶ Salm responsorial (18)

R. *Les vostres paraules, Senyor, són esperit i són vida.*

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (Versió breu: 1Co 12,12-14.27)

Germans, el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit. Ara bé, el cos no consta d'un sol membre, sinó de molts. Doncs bé, vosaltres sou el cos de Crist i cadascun formeu els seus membres.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 1,1-4;4,14-21)

Són molts els qui han emprès la tasca d'escriure una narració dels fets ocorreguts entre nosaltres, guiant-se per l'ensenyament que hem rebut d'aquells que des del principi en foren testimonis de vista i després ho transmeteren de paraula. Havent pogut informar-me minuciosament de tot des dels orígens, jo també, il·lustre Teòfil, he decidit escriure-t'ho en una narració seguida, perquè coneguis la solidesa de l'ensenyament que has rebut.

En aquell temps Jesús se'n tornà a Galilea ple del poder de l'Esperit. La seva anomenada s'estengué per tota la regió. Ensenyava en les sinagogues d'ells i tothom el lloava. I se'n anà a Natzaret, on s'havia criat. El dissabte anà a la sinagoga, com tenia costum, i s'aixecà a llegir. Li donaren el volum del profeta Isaies, el desplejà i trobà el passatge on hi ha escrit: «L'Esperit del Senyor reposa sobre meu, ja que ell m'ha ungit per portar la Bona Nova als desvalguts, m'ha enviat a proclamar als captius la llibertat, i als cecs el retorn de la llum, a deixar en llibertat els oprimits i a proclamar l'any de gràcia del Senyor». Després plegà el volum, el donà a l'ajudant de la sinagoga i s'assegué. Tots els qui eren a la sinagoga tenien els ulls posats en Jesús. Ell començà dient-los: «Això que avui sentiu contar de mi és el compliment d'aquestes paraules de l'Espectura.»

▶ aquesta imatge parla
Predicació de Jesús a Galilea. Il·lustració d'un evangeliari de la Biblioteca Nacional (Madrid)

MISSA DIÀRIA (LMD)

1470-1540), vg., fund. ursulines, Ribera d'Ebre 1840 - Gilet,

Accés al Breviari

Dilluns (litúrgia hores: 3a setm.): He 9,15.24-28 / Sl 97 / Mc 3,22-30.

Dimarts (Tortosa i Lleida): He 10,1-10 / Sl 39 / Mc 3,31-35.

Dimecres: He 10,11-18 / Sl 109 / Mc 4,1-20.

Dijous: He 10,19-25 / Sl 23 / Mc 4,21-25.

Divendres: He 10,32-39 / Sl 36 / Mc 4,26-34.

Dissabte: Ml 3,1-4 (o bé: He 2,14-18) / Sl 23 / Lc 2, 22-40 (o més breu: 2,22-32).

); Jr 1,4-5.17-19 / Sl 70 / 1Co 12,31-13,13 (o més breu:

COMENTARI

Avui s'acompleix l'Espectura

Reprenem la lectura de l'evangeli de sant Lluç. El fragment d'avui ens presenta l'inici del llibre i la predicació de Jesús a la sinagoga de Natzaret.

En l'inici del llibre, l'autor ens situa la seva narració en el conjunt de l'esforç de molts per escriure els fets referents a Jesucrist. El valor de l'obra és que parteix d'una activitat minuciosa d'informació i, per tant, el resultat és digne de crèdit.

L'episodi de la predicació de Jesús a la sinagoga de Natzaret té una funció paradigmàtica: vol concentrar en un episodi el nucli del missatge i de l'actuació de Jesús al llarg de la seva vida pública. Abans d'aquest episodi Jesús ja ha predicat per les poblacions de la riba nord del llac de Galilea i hi ha fet els seus primers deixebles. La seva fama s'ha començat a estendre. A Natzaret s'espera la visita de Jesús, encuriosits per la fama inesperada d'aquell fill del poble.

Jesús s'adreça a la sinagoga «com tenia costum». Els evangelis ens indiquen repetidament la

presència de Jesús a les sinagogues dels poblets de la regió de Galilea (cf. el mateix Lluç a 4,13). Com a bon jueu té el costum d'anar a la sinagoga per pregar en comunitat i per escoltar la lectura i la predicació de la Sagrada Espectura. Una Espectura que és portadora de la paraula de Déu per a la vida del poble.

A Jerusalem, Jesús parlarà sovint, i discutirà, amb els escribes i els mestres de la Llei. I és que una bona part de la vida pública de Jesús girarà al voltant de la paraula de Déu i de la seva vivència quotidiana.

Jesús enceta el seu sermó amb una citació messiànica del llibre d'Isaies: l'Esperit Sant impulsa el profeta a anunciar la bona notícia de la gràcia del Senyor envers els desvalguts.

Jesús s'ho aplica a ell mateix, tot presentant-se com a compliment de la profecia d'Isaies. Ell és el profeta messiànic, ungit amb Esperit Sant, que duu a compliment les promeses de Déu. Val, doncs, la pena creure en ell i seguir-lo en la vida de cada dia.

Jordi Latorre, SDB

VIDA DIOCESANA

▶ ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest dissabte dia 26. Pastoral a la parròquia de Sant Vicenç de Mollet.

Aquest diumenge dia 27, a les 10.30 h. Celebra la Missa Estacional a la parròquia de Sant Esteve de Parets del Vallès en la Visita Pastoral.

Dilluns dia 28, a les 11 h. Presideix la reunió de formació de preveres joves.

A la tarda. Visita Pastoral a la parròquia de Sant Esteve de Parets del Vallès.

Dimarts dia 29, a la tarda. Visita Pastoral a la parròquia de Sant Esteve de Parets del Vallès.

Dimecres dia 30, matí i tarda. Visita Pastoral a la parròquia de Sant Esteve de Parets del Vallès.

Dijous dia 31, a les 11 h. Presideix la Sessió del Col·legi de Consultors.

Dissabte dia 2 de febrer, a les 10 h. Presideix la trobada de religiosos i religioses de la Diòcesi i celebra l'Eucaristia en la Jornada de la Vida Consagrada al Casal Borja de Sant Cugat del Vallès.

Diumenge dia 3, a les 18 h. Celebra l'Eucaristia a la Catedral i ordena quatre preveres.

▶ NOTÍCIES

Joves de la diòcesi de Terrassa amb Taizé a Roma. Sota el títol «Peregrinació de Confiança sobre la Terra», del 28 de desembre al 2 de gener, la comunitat de Taizé va convocar a Roma la trobada europea de

joves d'enguany. Una vintena de joves de la nostra diòcesi hi ha participat amb els 32.000 joves de tot el món, acollits en parròquies i famílies de la ciutat. Tot peregrinant a les arrels de la nostra fe han pregat a les basíliques romanes i han compartit l'escalf ofert per les pedres vives de les comunitats cristianes.

▶ AGENDA

Exercicis espirituals per a preveres. Dirigits per D. Gaspar Busto, director espiritual del Seminari de Còrdova i expert en sant Joan d'Àvila, doctor de l'Església. Del dia 25 de febrer al dia 1 de març. A la Casa de la Mare de Déu de Montserrat (Caldes de Montbui). Inscripcions a la Secretaria General del Bisbat abans del dia 22 de febrer.

Recés per a homes, obert a les seves famílies.

Aquest diumenge dia 27 de gener, de les 10 del matí a les 6 de la tarda, a la Casa de la Mare de Déu de Montserrat de Caldes de Montbui. El P. Hernán J. Pereda, CPR, parlarà als homes de la dimensió missionera de l'Església. El P. Enrique Martín, CPR, parlarà als joves. La Gna. Maria Lourdes, CPR, parlarà a les senyores sobre la Fe en Crist. Per la tarda Mn. Joaquim Fluriach presentarà diversos testimonis de la fe. A les 5 de la tarda, celebració de l'Eucaristia. Informació: tels. 938 654 496 i 697 840 559.

Jornada de la Vida Consagrada. Dissabte dia 2 de febrer, al Casal Borja de Sant Cugat del Vallès. A les 10 h, el P. Francesc Riu, salesià, oferirà una reflexió sobre la implicació dels religiosos davant el rept de la Nova Evangelització. La trobada culminarà amb la celebració de l'Eucaristia presidida per Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe de Terrassa.

Primer pelegrinatge diocesà a Terra Santa amb motiu de l'Any de la Fe. Del 24 d'abril a l'1 de maig. Presidida per Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe de Terrassa. Visita als llocs de la vida de Jesús, el Senyor. Viatge en avió. Preu: 1.529 euros. 90 places distribuïdes per orde d'inscripció. Inscripcions al tel. 934 673 244. Informació: www.bisbat-deterrassa.com.

Curset de lectors. El servei de llegir a la Missa. Curs organitzat pel Centre de Pastoral Litúrgica de Bar-

celona i la Delegació Episcopal de Litúrgia de Terrassa. Els dissabtes 2, 9, 16 i 23 de febrer de 2013, de les 10 a les 13 h. Lloc: Parròquia de Sant Pere d'Octavià (Monestir) de Sant Cugat del Vallès. Informació i inscripcions: Centre de Pastoral Litúrgica, c/ Rivadeneyra 6, 7è, Barcelona, tel. 933 022 235 (matins); e-mail: cpl@cpl.es. Recomanat a les persones que fan el servei de llegir les lectures a la Missa.

Trobada Nacional d'Iniciació a la JOC. La Trobada Nacional d'Iniciació a la JOC (Joventut Obrera Catòlica) de Catalunya tindrà lloc el proper dissabte 2 de febrer a Rubí, de les 10 a les 19 h, a la Rambla del Ferrocarril. A les 13 h, celebració de l'Eucaristia a la parròquia de Santa Maria. El lema és: «Ni el treball ni l'educació estan en liquidació. Ocupa els teus drets.»

▶ ANY DE LA FE

A la web www.anydelafe.org, us oferim com a novetat un espai d'àudio i de vídeo de producció pròpia. Periòdicament us oferirem el programa radiofònic «Viure de nou», amb reflexions de fons, entrevistes i notícies del nostre

bisbat, així com uns reportatges de vídeo testimonials. Cada setmana hi podreu escoltar també la *Carta Dominical* del nostre bisbe. Ens podeu seguir a Facebook: només cal que cerqueu «Any de la Fe». Podeu fer peticions, aportacions i comentaris a contacte@anydelafe.org.

▶ D'ALTRES BISBATS

Trobades de formació carmelitana. *Les quartes estances.* El xiulet del pastor: el recolliment, a càrrec de la Gna. Teresa Rofes, carmelita descalça de Terrassa. Dilluns dia 28 de gener, a les 20 h: a la Sala Miriam de Barcelona; a les 21.30 h a la Sala del Carme de Badalona. Dimarts dia 29 de gener, a les 20 h, al Santuari de Santa Teresina de Lleida. Dilluns dia 4 de febrer, a les 19.30 h, als PP. Carmelites Descalços de Tarragona.

REMAD MAR ADENTRO

Elogio de la vida consagrada

Recuerdo que en las tesis y en las discusiones de la filosofía escolástica existe un momento inicial que se suele denominar «explicación de los términos». Se trata, nada más y nada menos, que de exponer el sentido y el alcance que se da a los conceptos usados en la exposición y la defensa de una tesis o posición determinada. Por cierto, ¡cuántos malentendidos se podrían evitar cada día en la vida ordinaria si tuviéramos la disciplina de explicar, previamente, los conceptos utilizados!

Explico, pues, que por «vida consagrada» entiendo ahora los miembros de las órdenes y congregaciones e institutos religiosos, y de nuevas realidades eclesiales, los hombres y mujeres que han consagrado su vida al Señor siguiendo los consejos de pobreza, castidad y obediencia, haciendo de su compromiso un gran servicio a la Iglesia y al mundo.

Dentro de la semana que hoy comenzamos —no olvidemos que el domingo es «el primer día de la semana»—, el próximo 2 de febrero, celebramos la fiesta de la Presentación del Señor al templo. María y José cumplen en Jesús lo que prescribía la ley de Moisés sobre la presentación y ofrenda de los hi-

jos primogénitos a Dios. Jesucristo se ofrece al Padre y en el cumplimiento del designio de este lleva a cabo la redención del mundo.

En sintonía con el sentido de ese día, son muchos los religiosos y religiosas que renuevan su consagración a Dios, porque la fiesta de la Presentación del Señor —la popular fiesta de la *Candelaria*— y la vida religiosa tienen una profunda sintonía. Cristo, unido por el amor al Padre y al Espíritu Santo, se ofrece para cumplir la voluntad divina y salvar a la humanidad. A semejanza de Cristo y unidos a él, los religiosos hacen ofrenda a Dios de toda su persona. Como recuerda el Concilio Vaticano II, «por los tres consejos evangélicos, el religioso se entrega totalmente al servicio de Dios amándole por encima de todo, y para poder recoger frutos más abundantes de la gracia bautismal» (cf. LG 44).

Para la Jornada de este año, en sintonía con la proclamación de un tiempo especialmente dedicado a la virtud teologal de la fe, se ha escogido este lema: «La vida consagrada en el Año de la Fe». Se trata de presentar la vida de esas personas especialmente entregadas a Dios como un signo

vivo de la presencia de Cristo resucitado en el mundo.

Todo bautizado está llamado a serlo, pero los religiosos y religiosas lo son de una manera especial. Y se les puede aplicar muy bien lo que dice el Papa a propósito del Año de la Fe: «Lo que el mundo necesita hoy de manera especial es el testimonio creíble de quienes, iluminados en la mente y en el corazón por la Palabra del Señor, son capaces de abrir el corazón y la mente de muchos al deseo de Dios y de la vida verdadera, aquella que no tiene fin» (*Porta fidei*, 15).

También en nuestra diócesis deseo acoger el día 2 de febrero a muchos religiosos y religiosas de nuestra Iglesia particular de Terrassa. Deseo expresarles mi gratitud y mi afecto. Y decirles, ante toda la diócesis, lo que el reciente Sínodo les ha dicho en el Mensaje final al Pueblo de Dios. «Que llegue a estos hermanos y hermanas nuestros la gratitud por su fidelidad a la llamada del Señor y por la contribución que han hecho y hacen a la misión de la Iglesia.»

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa